

holde det, som ved sidste Afstemning blev vedtaget. Jeg har endnu at tilføie et andet Hensyn foruden Hensynet til Institutionen selv og til de vistende Parter, nemlig Hensynet til Sagsførerstanden, som jeg dog ikke tror, at Thinget ganske kan tilside-sætte. Forordningen af 1795 har som bekjendt udelukket Sagsførerne fra at møde. Grunden her-til er ikke anført i Motiverne, men det har jo været en afgjort Sag ligesaa 1795 til Dato, at det var den lave moralske Tilstand, som hele Sagsførerstanden paa den Tid befandt sig i, der har foranlediget det. Nu have jo flere Talere her i Salen og navnlig Ordføreren for Mindretallet, hændet Sagsførerstandens Anseelse og udtalt, at naturligvis havde den nu høvet sig til et Stand-punkt, som ikke kunde foranledige at man af den Grund skulde holde den borte fra Forligskommis-sion. Den høitærede Justitsminister har udtalt sig i samme Retning, og det Samme har Lovgiv-ningen gjort, idet den ved flere Seiligheder har tilladt, at Sagsførere maa møde ved forskellige Retter, hvor de tidligere ikke maatte møde. Jeg ser da ikke rettere end, at, dersom Landstinget vedtager dette Endringsforslag, vil det med det Samme udtale, at det ikke deler denne Anskuelse, og det forekommer mig da, at man giver hele Sags-førerstanden et Mistillidsvotum, som synes hverken mistilligt eller berettiget.

Ordføreren (Dyebøll). Jeg begje-rede blot Ordet for at gjøre den Bemærkning, at da Forslagsstilleren til det Endringsforslag, som nu foreligger, ikke er tilstede, og man ikke er gaaet nærmere ind paa den tidligere Forhandling, finder jeg ikke Anledning til paany at reise Spørgsmaa-let, men maa henholde mig til, hvad jeg i saa Henseende udtalte ved anden Behandling.

S. Pedersen. I Anledning af, hvad der blev udtalt til Slutning af det ærede 12te konge-valgte Medlem (Neergaard), finder jeg Anledning til at gjøre en Reservation, idet jeg, naar jeg stemmer for Endringsforlaget, ikke tror, at man er berettiget til dert at lægge den Betydning, at det skulde være et Mistillidsvotum til Sagsfører-standen som Stand; det maa jeg nedlægge en bestemt Indsigelse imod for mit Vedkommende. Det ligger imidlertid i Forholdenes Natur, at ved denne Bestemmelse vil denne ikke blot være en Fristelse til, at det personlige Møde hyppigere bliver undladt, og at man derimod møder ved Sagsførere, hvor-ved Sagen vil bringes i en Gange, som kan være til Ginder for Forligs Opnaaelse; men det kan ogsaa tænkes, at det gaar med Sagsførerstanden som med enhver anden, at jo talrigere den bliver, desto lettere maa den blandes med Elementer, som just ikke ere til Bryd for Standen, og at netop en saadan Bestemmelse som denne i visse Tilfælde kunde indeholde en Fristelse for Sags-førere, som ikke have stor Praxis; det kan man ikke absolut benegte. Jeg vil imidlertid gjøre en

bestemt Indsigelse imod, at der, naar jeg stemmer for dette Endringsforslag, dert skulde ligge nogen Mistillid mod Sagsførerne som Stand.

Johansen. Hvad jeg havde at bemærke, er allerede udtalt af den ærede sidste Taler, og jeg bad derfor kun om Ordet for ogsaa paa For-slagsstillerens og mine egne Vegne at udtale, at Vedtagelsen af dette Endringsforslag paa ingen Maade maa optages som et Mistillidsvotum over-for Sagsførerstanden. Det er langt fra; men Forslaget er kun stillet i Erkjendelse af, at det ikke er nødvendigt at tilføie til Forligsinstitutionen en saadan Bestemmelse, hvormod man har anset dette for aldeles urigtigt efter den Opfattelse, man har af Sagen. Jeg maa derfor i alt Fald for mit Vedkommende bestemt hævde, at Forslaget langt fra maa betragtes som et Mistillidsvotum mod Sagsførerstanden.

Justitsministeren (N. L. M. a n n): Jeg skal bemærke, at jeg ved denne Behandling indtager den samme Stilling til dette Spørgsmaal, som ved den foregaaende Behandling, idet jeg ligesom hidtil fastholder, at dette Spørgsmaal, om Sagsførere skulle udelukkes fra at møde som Fuldmægtige ved For-ligskommissionen eller ikke, i Virkeligheden ikke har nogen stor Betydning med Hensyn til Forligs-kommissionens Virksomhed. Jeg tror, at det er et Vaand, der hviler paa Parterne, og som i mang: Henseender paafører dem Gene og Ulempe, at Sagsførere ikke maa møde, og jeg tror ikke, at det har nogen tilsvarende Nytte med Hensyn til Forligskommissionens Virksomhed. Jeg gaar ud fra, at det er en Misforstaaelse, naar man i det Hele taget mener, at Sagsførerne ville lægge Hin-dringer i Veien for Forligs Afslutning. Jeg an-tager, at deres Tilbøjelighed til at ende en Sag ved et Forlig, naar det er i Parternes Interesse, vil være lige saa stor, som Parternes egen eller en anden Fuldmægtigs Lyft dertil vil være. Med Hensyn til det sidste Punkt, som her er blevet be-rørt i Diskussionen, nemlig hvorvidt det er et Mistillidsvotum eller ikke imod Sagsførerstanden at stemme paa den ene eller anden Maade her, vil jeg blot tillade mig at bemærke, at det jo ganske vist ikke kan betragtes som noget særligt Mis-tillidsvotum imod Sagsførerstanden at stemme paa en Maade, der jo i det Væsentlige kun gaar ud paa at opretholde, hvad der allerede gjælder, men paa den anden Side kan det dog ikke negtes, at den Bestemmelse, som den nuværende Lovgivning indeholder, staaer som Noget, der ikke kan Andet end være en Ubehagelighed for Sagsførerstanden, og som ikke kan forklæres paa anden Maade end som grundet i en Mistillid til Sagsførerstanden, og forsaavidt skjøner jeg ikke rettere, end at, hvor-leedes man end vender og dreier sig, vil der paa Bunden af Afstemningen komme til at ligge en Tilkendegivelse af et Skjøn om, hvorvidt man